

BESTE

Beste Simon en Romy,

Als het van mij afhangt, wordt 2023 jullie jaar. Ik heb alles in gereedheid gebracht. De paden zijn geëffend, de rode looper is uitgerold, of beter, het maagdelijk witte papier ligt in een stapel naast de Olivetti.

Ik verheug me om het komende jaar jullie handel en wandel te volgen. Nou ja, 'verheugen', dat klinkt alsof het een feest wordt tot volgend nieuwjaar. Wellicht zal de sfeer die eerste dagen nog uitgelaten zijn, snel echter zal de inzet verhoogd worden, de ernst toenemen. 's Morgens zal ik in alle vroegte opstaan, sober ontbijten zonder radionieuws dat alleen maar afleidt, en me haasten naar mijn werkkamer. Geen stap die jullie zetten, geen zucht die jullie slaken, geen flauwe glimlach om de mondhoeken zal aan mijn aandacht ontsnappen. Vervolgens zal ik naar aloude traditie, starend uit het raam, wikken en wegen en naar mijn beste literaire vermogen jullie avonturen opschrijven.

Ik wens jullie vrijheid. Denk niet aan mij, leef alsof ik niet besta!
Ja, ik heb jullie gecreëerd, vader en dochter, ik heb jullie een naam gegeven, maar trek jullie nergens wat van aan, ga jullie gang.
Trouwens, dat 'creëren'? Meer heb ik het gevoel dat jullie er al waren, met naam en toenaam, en dat jullie mij groothartig hebben toegelaten in jullie leven, toestemming hebben gegeven om wat ik zie met de rest van de wereld te delen.

E
M

Schreef ik ‘avonturen’? Dat woord bedoelde ik in algemene zin, vergis jullie niet. Voel geen druk om avontuurlijk te leven, doe alsjeblieft zoals jullie altijd doen. Ik weet zeker: méér avontuur heeft mijn roman niet nodig. Het boek is immers geen journalistiek verslag, geen loutere weergave – een roman is een compositie, het verhaal wordt zo opgebouwd dat het vanzelf gaat intrigeren, daar hoeven jullie zich niet om te bekommeren. Wel betekent het dat er elke dag keuzes worden gemaakt, maar opnieuw, geen zorgen, al dertig jaar laat ik me daarin leiden door Emiel, mijn innerlijke stem. En al zijn er in het verleden wel eens akkefietjes geweest tussen bepaalde personages en Emiel, weet dat hij in dienst staat van de lezer, zijn eigenbelang is nihil.

Tot slot wil ik jullie op het hart drukken dat jullie altijd en overal welkom zijn. Heb geen schroom. Als ik ’s nachts met de wagen naar huis rijd, als ik hardloop in de mist, als ik aanschuif in de supermarkt of niet kan slapen, zelfs wanneer ik een boek lees om mijn gedachten te verstrooien – kom langs! Het kan unieke momenten opleveren. Met wat geluk ontmoeten jullie collega’s uit vorig werk, want sommigen kunnen maar moeilijk afscheid nemen. Ik stel jullie graag aan elkaar voor.

Tot gauw,
Peter

R
O
M
W